

Ben niet bang ****

Foto Phile Deprez

Kinderen lachen om de scheldwoorden 'guppenkop, garnaal en zakkenwasser' in deze Who's Afraid of Virginia Woolf? voor 6+.

Een absurd ruziesprookje dat getuigt van lef en originaliteit.

ANNETTE EMBRECHTS

Hét relatiedrama bij uitstek, *Who's afraid of Virginia Woolf* (1962) van Edward Albee is al op alle mogelijke manieren bewerkt, voor film, dans en theater. Maar, voor zover bekend, is de venijnige, nachtelijke en met drank overgoten huwelijksruzie nooit eerder voor jonge kinderen gespeeld.

Moniek Merx van Maas Theater en Dans durft dat nu aan, voor publiek vanaf 6 jaar, met eigen tekst en regie. Om rechtenkwesities met Albees erven te voorkomen wordt *Ben niet bang* een absurd ruziesprookje genoemd, een voorstelling die de structuur van de doorwaakte nacht volgt - niet makkelijk dus - maar die wel getuigt van lef en originaliteit. Want ook al hebben kinderen geen ervaring in (keerzijden van) liefde en lust, ze

zijn ervaringsdeskundig genoeg; tenslotte zijn ze vaak getuige van scheldpartijen tussen ouders en niet zelden doen ze uit loyaliteit veel om de harmonie te herstellen. Dus lachen kinderen om de scheldwoorden ('guppenkop, garnaal en zakkenwasser') in de onderkoelde, ironische spelletjes tussen Martha en George, hier Virginia (Manon Nieuweboer) en Wolf (Niek van der Horst) geheten. Het teveel aan drank wordt verbeeld doordat de acteurs zich misselijk eten aan marshmallows; het overspel door intieme dansjes.

Het verzonnen kind van Virginia en Wolf blijft een heikel punt, maar wordt hier opgelost door een paars sprookjeswezen (een 10-jarig kind) dat als schim laveert tussen de twee koppels. Een 'paarskapje' dat niet bang is voor de boze wolf en dat illustreert: waar wrijving is, is glans.

Door Maas Theater en Dans. Vanaf 6 jaar. Tekst en regie: Moniek Merx. 2/10, Maaspodium, Rotterdam. Tournee t/m 10/1.